

VISUALIS

DANSKE DØYES UNGDOMSFORBUND

DECEMBER 2013

DEN SIDSTE VISUALIS

Vi giver Visualis en ordentligt farvel, og går videre med livet.

TALENT
SHOW
2013

Vi har fulgt Talentshow tæt, og nu afslører vi seks siders hot gossip!

Medicinsk rådgivning på SMS · Hilsen fra fortiden · DNUR på Grønland
Sommerens lejre · Sociale mediers hellige bud · Klubbernes Hjørne

REDAKTØR

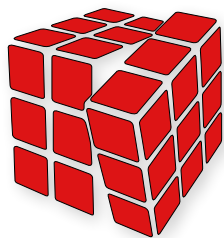
Det har været et turbulent år for Visualis. Vores blad udkom sidst engang i marts, og efter det hørte I intet fra Visualis. Årsagerne var mange. Vi oplevede problemer med annoncøren, og det var utrolig svært at skaffe nok indhold til medlemsbladet, da vi oplever en faldende interesse for at bidrage med noget til bladet. Jeg vil gerne, som Visualis's redaktør, dybt beklage dette forsinkede blad og de hidtil aflyste blade.

Jeg vil også gerne beklage, at dette blad bliver det allersidste blad, I nogensinde vil få som et selvstændigt ungdomsblad fra DDU alene. Den økonomiske faktor mht. ingen annoncer endte med, at vi forsøgte at finde andre løsninger, så som at flytte indholdet til internettet eller andre måder. Men DDU har ikke råd og ressourcer til at beholde Visualis, som det er nu. Derfor er vi nødt til at nedlægge bladet i papirform, som I kender den. Dog er en fusion med Døvebladet blevet en realitet, så du kan fremover nyde artikler af os i Døvebladet. Denne gang skal vi fyre den ordentligt af og give Visualis et farvel, som aldrig er blevet set lige før! I får derfor et tykkere blad på 36 sider og med meget mere indhold end nogensinde før!

I dette nummer vil vi guide jer ind i den medicinske verden ved at skrive om, hvordan I kan få hjælp via SMS med forskellige lægelige spørgsmål, som I skulle være i tvivl om. Samtidig kommer vi ned fra Sinais bjerg med tre stentavler. World Wide Web har åbenbaret sig for os og givet os de 30 gyldne bud for de tre hellige sociale medier. Det vil vi forkynde for jer – tilbedere af det store WWW. Vi skriver naturligvis en masse om det nyligt overståede Talentshow og sommerens mange lejre. Der er sket meget, og vi skriver meget! Det er din sidste chance for at nyde Visualis!

God læselyst!

Troels Madsen
Redaktør

- INDHOLD -

- 04 I bestyrelsens tegn
- 06 Talentshow 2013 – En frivillig oplevelse
- 09 Vinderen af Talentshow
- 13 Grønskollingen fra DNUR
- 16 Sociale mediers hellige bud
- 19 Hest og Skagen
- 20 Medicinsk rådgivning på SMS
- 23 DNUR i Grønland
- 26 EUDY Children Camp
- 27 Hilsen fra fortiden
- 31 EDSU
- 32 Lederkursus
- 33 Klubhjørnet

Visualis udgives af:

**Danske Døves
Ungdomsforbund**

Snaregade 12, 1
1205 København K

SMS: 3179 0912
Alm. Tlf.: 3524 0912
Fax: 3524 0920
www: www.ddu.dk

Forside
Fotograf: Tomas Kold
Model:
Søren Winkel
Nana Søltøft
Christian Sonne
Troels Madsen

Redaktionen
visualis@visualis.dk

REDAKTØR
Troels Madsen
tm@visualis.dk

SKRIBENT
Klara Danø

SKRIBENT
Sofie Heilmann

Layout
André Jensen
Mediegrafiker
andre@firehill.dk

Tryk
Glumsø Bogtrykkeri A/S

Oplag
50 + Online version

Abonnenter
360
Visualis er et medlemsblad for Danske Døves Ungdomsforbunds medlemmer.

Visualis tager forbehold for trykkejl.
Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt materiale.

DK ISSN: 1396-4267

Jul hos sekretariat

DDU's sekretariat holder juleferie fra d. 20. december 2013 til d. 6. januar 2014.

NYT FRA DDU

! Generalforsamling 2014
DDU's årlige generalforsamling vil ske lørdag d. 5. april 2014. Sæt et kryds i kalenderen allerede nu!

Pip fra talentshow
Talentshow 2013 blev til en succesfuld aften, og Sarina Michelsen blev årets vinder. I alt kom der 450 mennesker! DDU og HERNU takker hovedsponsor Tolkecenter Danmark mange gange for deres store støtte.

Årets Ungdomsklub
Årets ungdomsklub 2012 blev Gentlemen's Finest. Derfor har den klubansvarlige næstformand, Tina Boss, været forbi Gentlemen's Finest torsdag d. 31. oktober og overrakt pokalen.

Søren på orlov
DDU's politiske konsulent og kontorleder, Søren Winkel, har orlov fra DDU fra d. 30. november 2013 til d. 3. februar 2014. Nana Søltøft bliver konstitueret leder i perioden.

Sprogrejse for 13-17 år
Til de unge mellem 13-17 år: DDU har det fedeste tilbud til jer! Vi arrangerer sammen med Indiana School for the Deaf en sprogrejse til Indiana, USA, d. 3. - 19. juli 2014. Hold øje med vores Facebook-side, hvor vi snart kommer med yderligere informationer og program!

DDU's Facebook:
<https://www.facebook.com/Danske.Døves.Ungdomsforbund>

≡ FARVEL TIL ≡

VISUALIS

1995 ★ 2013

” ... HUSK AT HOLDE FAST I ALLE DE GODE MINDER, SOM I HAR HAFT MED VISUALIS

Det allerførste Visualis udkom i 1995, og bladet har eksisteret helt frem til i dag. Dette nummer er den sidste udgave i papirform. Vi kender jo til, at tingene ændrer sig med tiden, og efter at have kæmpet et par år har vi måttet se realiteterne i øjnene. Samfundet har forandret sig drastisk siden 1995, og vi må følge med.

Ved at se det allerførste og allersidste blad, kan man tydeligt se, at vores samfund har udviklet sig gennem tiden. Blandt andet er vi blevet bedre til at sætte fokus på at vise omverdenen, hvad vi har lavet og opnået og så delt de nyheder med andre unge døve. Visualis har udviklet sig meget fra 1995 til nu med hensyn til både indhold, layout, redaktører og skribenter.

Visualis startede som en oprørs idé, hvor unge dengang ville noget større og mere end den lille plads i Døvebla-

” SAMFUNDET HAR FORANDRET SIG DRASTISK SIDEN 1995, OG VI MÅ FØLGE MED

dets ungdomsspalte. Visualis blev trykt med det formål, at unge ville have deres eget blad, hvor de kunne skrive, hvad de mente om alt muligt.

Visualis var altså målrettet de unge selv, og der er ingen tvivl om, at vi alle elskede bladet. Hver eneste gang, vi opdagede, at vi havde modtaget bladet, flåede vi kuverten op og havde travlt med at komme i gang med at læse, enten på sofaen eller sandsynligvis toilettet.

Når man læser de gamle blade, kan man med al tydelighed se DDU's udvikling igennem snart 20 år. Da DDU var ung, var det en drengerøvsforening, der var en rebel imod DDL. I dag er DDU blevet til en voksen og moden men stadig ung forening, der har større fokus på professionalismisme.

Det er altid interessant at se tilbage i tiden og se, hvordan vi har udviklet os, men det er også vigtigt at kigge fremad. Visualis var helt i tråd med unge for 18 år siden, da man kun havde få muligheder for kommunikation mellem unge døve. Nu i dag har vi Facebook, smartphone med hurtig adgang til internet med mere. Det var derfor en naturlig be-

slutning at digitalisere Visualis og flytte vores ressourcer over til vores hjemmeside og de sociale medier.

Visualis har haltet lidt her på det sidste i forhold til teknologiens hastige udvikling, og derfor tager vi nu dette skridt og følger teknologien ved at lave bladet i en online-udgave, og indtil videre

vil vi som noget nyt samarbejde med DDL og have Visualis som en del af døvebladet, så hele døvesamfundet i Danmark kan følge med i DDU, både ældre og unge på tværs af hinanden. Så Døvebladet og Visualis bliver slået sammen, og det nye blad vil få nyt navn, nyt design og nyt koncept!

Op med humøret, kære Visualis-læsere. Vi garanterer jer, at det ikke vil være et tilbageskridt, at vi har valgt at stoppe med at udsende Visualis i papirudgave. Der vil komme nye løsninger senere, og det skal I glæde jer til. Vi gør alt for at tilfredsstille vores medlemmer og give jer fuld adgang til nyheder om DDU's arbejde. I skal huske på, at I har mulighed for at følge os på Facebook - nyhederne udsendes kontinuerligt, og vi laver også videobesked. Tak for alt det gode med Visualis, og det er helt okay, at vi kommer til at savne bladet.

Til alle jer derude, som mere eller mindre har været frivillige for Visualis, så husk at holde fast i alle de gode minder, som I har haft med Visualis.

Keep smiling,

DDU's bestyrelse ★

” VI GARANTERER JER, AT DET IKKE VIL VÆRE ET TILBAGESKRIDT, AT VI HAR VALGT AT STOPPE MED AT UDSENDE VISUALIS

**TALENT
SHOW
2013**

For alle aldre,
også dig!

10 deltagere

Sarah Lind og Michala Christensen
Musik

Per Schmidt
Klovn

Patricja Xenia Stabel
Dans

Mette Aaen
Teater

Louise Myrup, Tine Seiler og Eva
Abildgaard
Poesi

Tobias Holland
Komedie

Sarina Michelsen
Musik

Alda Batory
Abstrakt kunst

Nassor Salim
Dans

Ebru Bilen Basaran
Poesi

3 finalister

Sarina Michelsen
Musik

Alda Batory
Abstrakt kunst

Ebru Bilen Basaran
Poesi

Årets talent er ...

Sarina Michelsen

Vært

Lars Knudsen

Scenearsvartlig & åbningssang

Camilla Michaelsen

Dommere

Ole Vestergaard, Janne Boye Niemelä
og Bo Hårdell

Surprise!

Til Lars' store overraskelse, afbrød Glad Teater
showet med deres egne talenter!

Pauseoptraeden

Med CJ Jones fra USA

EN FRIVILLIG OPLEVELSE

ieg var en af de frivillige til Talentshow 2013, som udførte allround-opgaver. Og det var rigtig fedt og oplevelsesrigt. Man lærer meget blot ved at være frivillig, for eksempel at løse en konflikt, besvare alle publikums spørgsmål med meget mere. Det var selvfølgelig hårdt, vi arbejdede fra kl. 10 om morgenen frem til kl. 4 om natten. Men det var det hele værd.

Før jeg kom med tog fra Vejle sammen med tre andre, var jeg godt nervøs for selve dagen, og for hvad der ville ske. Mange tanker for rundt i hovedet, og jeg havde mange sommerfugle i maven. Da jeg kom til Albertslund Musikteater og mødtes med alle de andre frivillige, fik vi information om, hvad vi skulle gøre i løbet af dagens program. Vi fik indgangskort og T-shirt, og så gik vi alle i gang med forskellige opgaver, for publikum kom ved 16-tiden.

I starten var det slet ikke så stresset, men efterhånden, da tiden nærmede sig, blev det mere stresset og en spænding opstod hos os alle, også hos deltagerne til talentshowet. Det føltes som om, tiden skulle til at slå mig ihjel – jeg stod og havde ansvar for armbånd til publikum, og jeg kunne godt mærke på mig selv, at jeg var godt nervøs! Man skulle bare stå og bede om venstre hånd med et smil på ansigtet i to timer (fra kl. 16 til kl. 18, hvor showet begyndte). Men efter de første personer kom ind, forsvandt min nervøsitet straks efter, og jeg fokuserede på at lægge armbåndene korrekt. I løbet af aftenen var der mange sultende og tørstende publikummer, der fyldte „lobbyen“ op med mange køer til enten pølsesælgeren eller baren. Det gjorde mig glad, at se publikum var glade og morede sig med gamle venner eller andre, man ikke havde set i et stykke tid. Til lukketid hjalp vi alle med at rydde op, og vi gik hjem med et smil på ansigtet.

Jeg har deltaget i Talentshow 2010 med dans sammen med en veninde, og det var rigtig fedt – et stort skridt for mig selv, da jeg ikke bryder mig om at optræde foran mange mennesker, delvis fordi der er så mange, som jeg kender. Men det gik godt, også selvom jeg dog ikke kom videre, heldigvis!

Så det var en af grundene til, at jeg gerne ville være en del af talentshowet.

Jeg kan godt lide at være frivillig ifm. et eller andet arrangement. Jeg vil meget gerne være frivillig igen ifm. talentshow, hvis det skal arrangeres igen på et tidspunkt – man bliver rig på erfaringer, som er noget, man måske kan bruge senere i livet. Det er skønt at være en del af „teamet“. Alle har hjulpet hinanden med en eller flere opgaver.

Stemningsbilleder

Vinderen af

TROELS MADSEN

Hvad fik dig til at stille op?
Da jeg gik på Kastelsvej Skole, sang jeg og mine veninder altid på tegnsprog. Da Talentshow 2010 så blev arrangeret, faldt det mig ikke ind i at deltage, før jeg sad blandt publikum, hvor jeg virkelig var ærgerlig over ikke at stå på scenen og optræde. Jeg besluttede mig for, at hvis der kom endnu et arrangement, så skulle jeg

bare deltage – for ellers ville jeg bare sidde blandt publikum og ærgre mig igen.

Hvordan fik du idéen til din optræden?

Jamen, det var ret nemt at vælge ide til showet, eftersom jeg er vokset op med musik på tegnsprog. Det sværeste for mig var sangvalget.

Inden jeg valgte Pink – Just Like A Pill – havde jeg valgt en hel anden sang. Jeg valgte en sang, som publikum ville have valgt. Men jo oftere jeg hørte sangen, jo mindre spændende var den. Jeg besluttede mig for, at jeg bare skulle glemme publikummet og optræde med en sang, som jeg kunne stå inde for. Den beslutning er jeg ret glad for at have truffet, fordi jeg godt kan mærke, at budskabet kommer ud på den rigtige måde, og min udstråling bliver bedre – netop fordi jeg 100 % har hjertet med mig.

Var det nemt at optræde?

Ja, og så alligevel ikke.

Det som var svært, var at folk ønskede, jeg skulle tegne lidt langsommere og bruge større tegn. Det er svært, fordi sangen i sig selv er hurtig, så det var næsten umuligt for mig. Derfor valgte jeg at synge på min egen måde.

Hvordan var selve dagen?

Den var faktisk lidt hård for mig, idet jeg blev ramt af begyndende migræne. Så

Profil

Navn: Sarina Løffler Michelsen

Alder: 25

Beskæftigelse: Jeg studerer pt. biologi og psykologi for at kunne komme ind på sygeplejerske-studiet sommeren 2014

larm og lys var voldsomt generende for mig. Heldigvis havde en af de frivillige (tusind tak til Sofie) nogle piller, som gjorde, at jeg så kunne komme igennem aftenen især. Dervar et godt samvær, og jeg følte, at det hele var overskueligt.

Jeg vil personligt gerne sige tusind tak til Camilla Michaelsen for at have været en god leder for os deltagere. Hun var hyggelig at omgås, og sam-

tidigt var hun rigtig dygtig til at tage hånd om os og vise lederskab.

Hvordan forberedte du dig til din optræden i tiden op til Talentshow?

Det var mest at forsøge at oversætte engelske tekster bedst muligt. Jeg tror faktisk at det eneste, jeg var stresset over, var selve kjolen! Kjolen var bestilt fra England, og selvfølgelig var den forsinket! Jeg fik den, dagen inden jeg skulle afsted til København. Tror nok det er enhver kvindes mareridt ikke at have noget at have på til en stor begivenhed!

Hvad ser du som din styrke?

Jeg tror, min styrke er, at jeg har været igennem en masse ting som barn/teenager, som børn og unge normalt ikke burde gennemgå. Det har gjort, at jeg har meget mere forståelse for folk, der har det svært. Jeg brænder meget for at gøre en forskel, og den der følelse man får, når man har gjort en forskel – den er virkelig rar og livsbekræftende!

Jeg vil og har altid været bedst til at udtrykke mig via poesi, historier, digte og så igennem musik. Finder jeg en tekst, der bare lige præcis handler om det, jeg føler – så er det som om der bliver ryddet op i de frustrationer, jeg har. Jeg har altid

haft den her passion til musik – og det er terapi for mig, kan man sige. Det har været en fordel at jeg kunne udtrykke mig via musik, når det kommer til min optræden.

Sangen handler, for mit vedkommende, om en form for misbrug/afhængighed. At man gerne vil væk, men samtidigt ikke kan. Jeg har været i voldelige forhold og oplevet psykisk terror. Og selvom jeg søgte hjælp, kunne jeg bare ikke slippe væk. Manipulationen gjorde, at jeg troede, der ingen vej ud af forholdet var.

Det er en af de følelser, jeg valgte at hive med ind i den her sang.

Mit hemmelige budskab i den her sang er, at man skal sørge for at komme væk, før man bliver fanget. Man skal altid passe på sig selv og stå inde for den, man er.

Måske er det for tidligt at spørge, men har du fremtidsplaner?

Jeg tror, at det at synge nok forbliver en hobby. Det er ikke noget, jeg har tænkt mig at bygge videre på. Dog vil jeg gerne sende et budskab, som jeg fx kan gøre via musik.

Hvis nogen spørger, om jeg vil optræde, så vil jeg selvfølgelig gerne det – og jeg kan også finde på at tilmelde mig, hvis der er nogen, der søger det, jeg kan.

Jeg brænder især meget for, at tabuemner skal brydes, og at børn og unge,

som har det svært, hjælpes frem i livet. I kan jo nok fornemme, hvad mine fremtidsplaner er; jeg vil gerne være sygeplejerske. Jeg vil videreuddanne mig, så jeg har den rette viden til at kunne hjælpe børn og unge, der kommer fra et dårligt miljø. Såsom at forældrene er stofmisbrugere eller voldelige, eller at de bare ganske enkelt udøver psykisk terror på barnet/den unge. Jeg vil have, at de skal vide, at der er nogen, der kæmper for dem – og at de ikke er alene i den her verden.

Hvad vil du bruge præmien på 9.000 kr. til?
Så snart Talentshow 2013 har sendt mig checken, så skal jeg være megameget voksen og aflægge et besøg hos IKEA! Jeg er lige flyttet, så jeg vil rigtig gerne have nogle nye møbler. Såsom et noget større tøjskab og en ny sofa. Selvfølgelig skal de også bruge på noget spændende; jeg har tænkt på enten en rejse til Prag, da det er min yndlingsby – eller også vil jeg bruge nogle af dem til en Macbook Air, da jeg længe har snakket om sådan en.

Jeg synes, at når man vinder så mange penge – så skal de ikke klattes væk på pjat – de skal bruges til noget, du længe har drømt om at købe/opleve. Jeg vil gerne hurtigt sige tusind tak til Tolkecenter Danmark for at have sponsoreret de 9.000 kroner – og tak til alle deltagere/frivillige til Talentshow 2013.

Og naturligvis tak til alle, der stemte på mig.

GRØNSKOLLINGEN FRA DNUR

MADS KNUDSEN

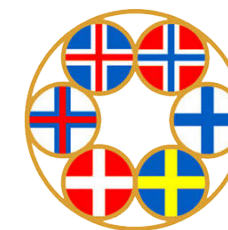
DDU sendte to repræsentanter til DNUR's møde på Castberggård den 30. august til 1. september 2013. DNUR står for „Dövas Nordiska Ungdomsråd“, og repræsentanterne var mig, Mads Knudsen og Julie Faustrup..

Det skal lige forklares kort, at DNUR ikke er en rigtig organisation med egne vedtægter. DNUR har de sidste fire år fungeret som et udvalg med mindst to repræsentanter fra hvert land i hele Norden. Ofte fungerer det sådan, at hvert land sender mindst en intern repræsentant fra sit ungdomsforbund til DNUR's møder, så på den måde kan hvert ungdomsforbund følge med i DNUR's arbejde. DNUR afholder i gennemsnit to møder om året. Hvert ungdomsforbund i Norden har ansvaret for DNUR hvert fjerde år – på skift. I øjeblikket er det Finland, der har ansvaret, som gælder frem til sommeren 2014. Til daglig styres DNUR af en sekretær, Liisa Syväsalmi, der på fuld tid arbejder på sit kontor i Finland. Sekretærens primære opgave er at skaffe penge til DNUR og dens fælles projekter for hele Norden. For eksempel har DNUR på det seneste været meget optaget af tre emner:

- 1) Uddannelsestolkning på tværs af Nordens grænser
- 2) Kørekortregler for døve i Norden
- 3) Døve-universitet.

Fredag den 30. august kl. 10 mødtes vi uden for hoveddøren til Nordisk Ministerråd på Nørrebro. Det var ikke der, vi skulle holde vores møde, men DNUR var blevet inviteret af DNR, Dövas Nordiska Råd (et nordisk råd for landenes døveforbund) til et besøg hos ministerrådet. Meningen med besøget hos ministerrådet var at fortælle, hvem vi er, og vi hvad laver, i håb om at skabe en bedre kontakt.

Sidst på fredagen tog vi videre til Castberggård – vi havde det sjovt under turen, desuden fik vi snakket om vores oplevelse hos Nordisk Ministerråd. Vi var 9 i alt fra DNUR, mens DNR havde 12 på deltagerlisten. Fredag aften var der socialt samvær på Castberggård, og vi var også heldige, at der var grønlandstræf på samme tidspunkt – vi fik fornøjelsen af at være med til deres aftenunderholdning. Mange af os – også de „ældre“ fra DNR – fik en god oplevelse sammen med de døve grønlandere.

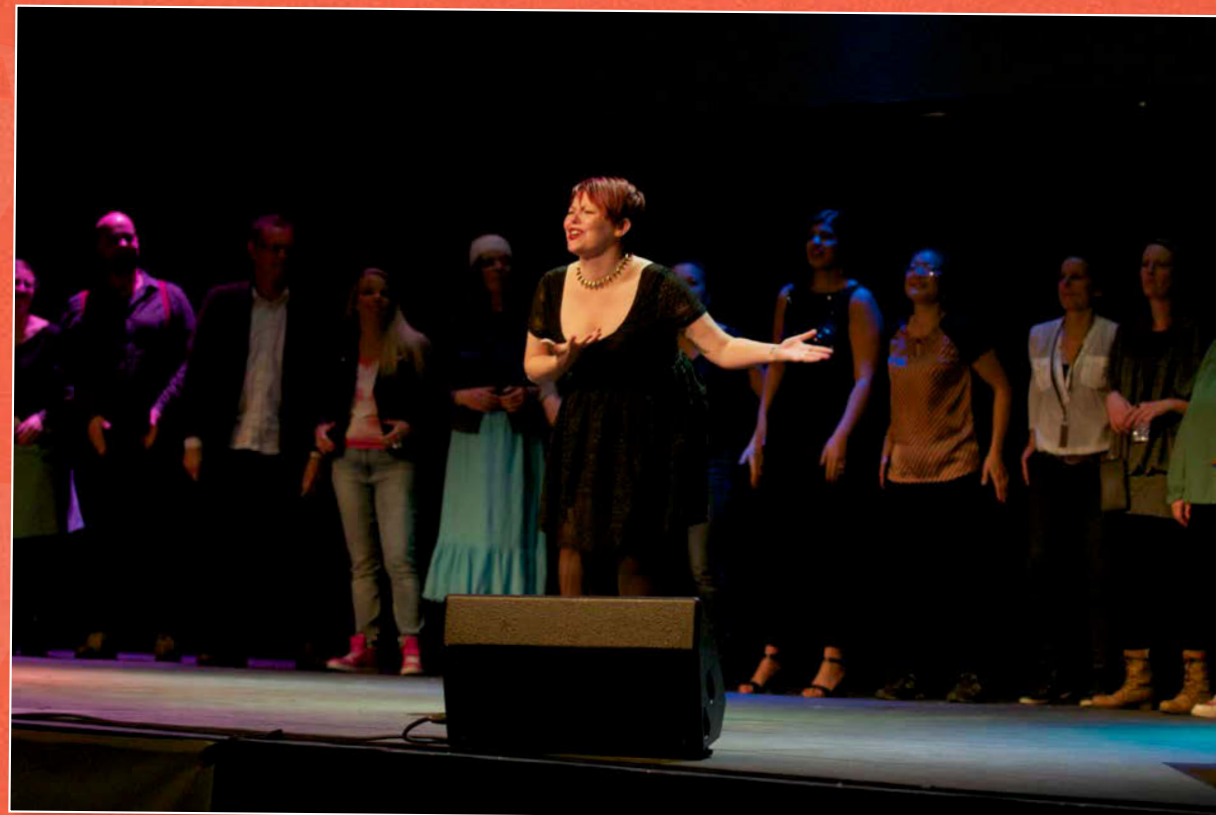

Hele lørdagen havde vi et livligt samt engageret møde om DNUR's visioner og fremtid som professionel organisation, som vi alle sammen er meget optaget af for tiden. Tiden nærmer sig den dag, hvor Danmark overtager ansvarsposten for DNUR. I begyndelsen af mødet gennemgik vi, hvad sekretæren, Liisa har nået det sidste halvår – samt bød de nye ansigter i DNUR velkomne, heriblandt mig. Mødet forløb i en god stemning, og vi valgte også at fokusere mest på DNUR's fremtid. Det vigtigste var at få afklaret, hvordan Danmark overtager ansvarsposten sommeren 2014. Vi diskuterede en del, hvordan vi kunne gøre organisationen mere professionel. Vi kom med nogle gode ideer til at omstrukturere og forbedre os. Vi snakkede for eksempel om at afholde en stiftende generalforsamling, så DNUR kan blive en rigtig organisation med en bestyrelse og egne vedtægter – præcis ligesom EUDY, European Union of the Deaf Youth. Mange af os var enige i, at DNUR er fremtiden for de unge i

Norden – alle de nordiske lande minder meget om hinanden, og på nogle områder er vi allerede vokset sammen som et land. Intet blev besluttet under mødet, da vi hellere ville vente med det efter sommeren 2014, når Danmark overtager posten. Det var også det vigtigste under hele mødet. Lige nu har Finland som nævnt ansvaret, og ja, Finland er lidt heldige, at der er nogle ting i Finland, som er mere økonomisk fleksible sammenlignet med mulighederne i Danmark. Lige nu betaler den finske stat for sekretæren Liisa løn på fuldtid. Det er overhovedet ikke sikkert, at vi kan gøre det samme i Danmark. Uden sekretær til DNUR er det så godt som lig med, at det er umuligt for os at arbejde med de tre fokusemner fremover. Det vil være rigtig trist, da DNUR er vokset de sidste fire år, specielt efter DNUR fik sin egen sekretær for første gang. Vi var bekymrede, så vi var tvunget til at tænke over alternative løsninger. En af vores alternative løsninger er at indgå i et samarbejde med DNR. Yderligere information kommer senere, når det er blevet besluttet af udvalget.

Lørdag aften var der igen socialt samvær og hyggesnak på nordisk tegnsprog. Vi fik sludret med de ældre fra DNR og fik ideer og råd til, hvad vi kan gøre ift. DNUR's sekretær. Som døv er det altid hyggeligt på CBG. Søndag formiddag afsluttede vi mødet, og vi aftalte, at vi mødes igen til næste forår.

Det var alt i alt en god weekend med flinke mennesker. Det er mit indtryk, at det er utrolig vigtigt, at DNUR findes. Måske er det ikke så tydeligt lige nu, da det som sagt ikke er en rigtig organisation, men jeg vil vædde på, at DNUR vokser i den rette retning – og hvem ved, måske kommer det til at blive en organisation med egen bestyrelse på et tidspunkt?

Tak for denne gang og på gensyn!

Hovedsponsor

 Tolkecenter
DANMARK A/S

Præmiesponsorer

Churchill's
ESTD 2012

KOLDS
PHOTO
GRAPHY
TOMAS KOLD ERLANDSEN

I DDU's sekretariat
tvangsfoder vi hinanden
med gamle Visualis.

Du kan også blive propmæt med
alle de tidligere blade siden 1995!

Læs dem online på
www.visualis.dk!

Sociale mediers hellige bud

KLARA DANØ

Vores hverdag er efterhånden fyldt med sociale medier. Så meget, at den første ting vi gør om morgenen, er at tjekke og pleje vores andet ego på Twitter, Facebook og/eller Instagram. Og det er også den sidste ting, vi gør, inden vi sover om aftenen. For ikke at blive alt for optaget af vores alterego og kun hige længselsfuldt efter anerkendelse fra andre, opstiller vi her i Visualis ti bud for hvert socialt medium. Med de bud håber vi, at I vil forblive det unikke individ, I er.

Twitters Ti Hellige Bud

1. Brug maksimalt 140 tegn.
2. Skriv ikke en fortsættelse af en tweet! Medmindre du kommunikerer med nogen bestemt.
3. Find din egen stil i dine tweets. Din egen stil er altid unik!
4. Sæt ikke links til andre sider uden din kommentar. Vi vil gerne høre din mening omkring linket.
5. Brug en URL-forkorter såsom bit.ly til dine links, så der er plads til din kommentar.
6. Vær ikke bange for at have et synspunkt. Folk vil rose dig for at have et.
7. Citér dem, du retweeter fra.
8. Følg ikke hvem som helst, bare fordi de følger dig. Sætninger som „Følg mig, så følger jeg dig..“ giver ikke mening, fordi det ikke signalerer noget om dine interesser til andre.
9. Stop med at bruge for mange #hashtags! De er forstyrrende og distraherer dine følgere væk fra din pointe i en tweet.
10. Brug maksimum 3 #hashtags som kategori i de tweets, der er relevante.

Instagram

Insta

Instagrams Ti Hellige Bud

1. Indsæt billeder med det samme og ikke noget fra ugen før. Der er en grund til, at det hedder INSTAGram.
2. Stop med de alt for mange #hashtags! De distraherer dine følgere væk fra dine billeder.
3. Brug maksimalt to #hashtags. Brug det kun som kategori- og stikord.
4. Følg ikke hvem som helst, bare fordi de følger dig. Sætninger som „Følg mig, så følger jeg dig..“ giver ikke mening, det signalerer nemlig ikke noget om din personlighed.
5. Like ikke alle billeder for sjovs skyld. Like dem, du rent faktisk synes godt om.
6. Tag selv interessante, overraskende eller sjove billeder. Vær kreativ og eksperimentér gerne med vinkel og motiv.
7. Oversvøm ikke nyhedsoversigten. Et par billeder om dagen er godt. Fem billeder med to minutters mellemrum generer kun.
8. Brug billeder fra din mobil og ikke dit spejlreflekskamera. Kameraet har ikke en Instagram-app.
9. Skriv en beskrivende billedtekst til alle dine billeder. Vi vil have detaljerne og grunden til, at du har taget netop det billede.
10. Tag ikke et screenshot af dit mobil. Det er ikke et billede, men et screenshot. Desuden er en sms-samtale privat og derfor ikke interessant.

Facebooks Ti Hellige Bud

1. Vær bevidst om dine statusser, og vær opmærksom på, hvad du deler.
2. Skriv ikke sætninger som „Jeg er ked af det, spørg mig ikke hvorfor...“ i din status. Det giver ikke mening og er irriterende.
3. Skriv for guds skyld ikke sætninger som „Jeg keder mig...“. Det opmuntrer ikke til en kommentar. Luk Facebook, gå ud og deltag i det virkelige liv.
4. Send ikke spilinvitationer til dem, der ikke allerede spiller.
5. Skæld ikke en ven ud offentligt. Du er jo heller ikke interesseret i, at andre blander sig.
6. Hold en god tone, og vær med til at gøre Facebook til et hyggeligt forum.
7. Drukn ikke andres nyhedsoversigt med statusser og billeder, der ligner hinanden.
8. Læg ikke billeder af dine venner ud, hvor de ikke er så „pæne“, med mindre du kender deres grænser. Ellers spørg om tilladelse.
9. Del ikke kædebrev, for fanden! De er tomme reklamer og mindsker bare andres lyst til at følge med i dit liv.
10. Brug kun meningsfulde hashtag, der vil linke folk videre til et bestemt og interessant emne.

RIDELEJR

KRISTINE SEILER

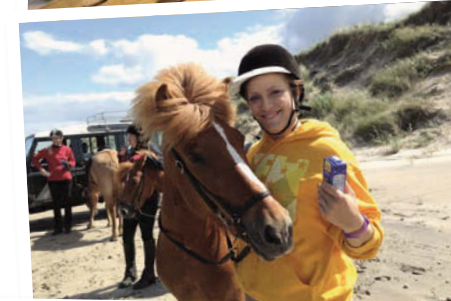
Endelig var der en ridelejr til unge 18-30 årige. Valget faldt på Stald Nordkap i Tversted (tæt ved Skagen) på baggrund af stedets skønne natur ved Vesterhavet, ordentlige soveforhold, forskellige rideture dagligt og helpension. Stedet var også billigere end andre steder, man kunne finde.

Der var et fuldt hold, der blev sendt afsted i uge 27. Ugen gik fantastisk godt – selvom deltagerne blev godt ømme i lårene sidst på ugen, var det alligevel en rigtig god uge, og det skal absolut gentages til næste år.

I kan se en mere live-udgave af ridelejren på Døvefilms hjemmeside: Søg efter „Ridelejr i Tversted“ - eller brug koden herunder for at se videoen på din mobil:

Stor tak til Stald Nordkap for den gode service og en super god uge. Og tak til 12K for at kunne levere tolk hele ugen og ikke i mindst også stor tak til DDU for at give os (unge) lov til at arrangere en lejr til netop denne målgruppe.

Medicinsk rådgivning på SMS

☰ SOFIE HEILMANN

Hvad er det lige man gør, når man ligger syg med høj feber og slem halsønde? Ringer til vagtlægen? Jamen... Hvordan? Via FC? Hvor mange har i dag et abonnement hos TDC til FC? Så vidt det vides, er der ikke mange. Der er heller ikke mange, der ved, at de hørende blot ringer til 1813 for at få rådgivning og for at høre, om det er nødvendigt at aflægge vagtlægen et visit. Hvad så med døve?

Der er gode nyheder, hvis du bor i region Hovedstaden... Indtil for nyligt anede jeg ikke engang, at 1813 fandtes. Og da slet ikke, at det var muligt at sms'e dem. Men takket være Lene Nørresø, der arbejder hos 1813, blev jeg nogle ting klogere. Og det skal deles med jer, kære Visualis læsere. Det er guld værd!

Hvad er akut telefonen 1813?

1813 er en medicinsk rådgivningslinje, hvor der sidder en flok specialuddannede sygeplejersker og jordemødre ved telefonen, alle klar til at tage imod opkald fra folk, der har brug for rådgivning eller lidt vejledning.

De hjælper med alt fra det nye medicin, du lige har fået, men som du ikke helt er fortrolig med, til du ligger febersyg derhjemme og er usikker på, om det er akut nok til, at du skal aflægge vagtlægen et visit, eller om det kan vente til den næste hverdag hos din egen læge.

Eller har du lige født og er usikker på noget med dit barn? Så sidder en jordemoder klar til at komme med råd, trøst, eller hvad der er brug for, når man sidder hjælpeløs som nybagt forælder.

Hvis du har ondt i livet eller blot føler dig overvældende ensom, kan denne linje også bruges til en snak med sygeplejersker om det, der brænder på. Det kan være alt fra ensomhed til selvmordstanker.

Har du brug for at komme til vagtlægen eller skadestuen men gerne lige vil vide, hvor lang ventetid der er på de forskellige hospitaler, kan man også kontakte 1813, for at høre hvor lang ventetiden er.

I det hele taget fungerer 1813 som en aflastning for telefonopkald til vagtlægen, som i lang tid har været overbelastet og præget af telefonkø.

Hvis personalet på 1813 ikke kan hjælpe dig, vil de straks henvise dig til vagtlægen, hvis det er akut, eller henvise dig til din egen læge, hvis det ikke er akut. De vil som princip aldrig rådgive dig, hvis de ikke har kendskab til dine spørgsmål.

1813 for døve?

For en gangs skyld er der også tænkt på døve, der også kan have stor gavn af 1813. Derfor har de etableret et sms-nummer - 1999, som døve kan benytte til at få rådgivning på skrift.

I 1813's spæde begyndelse var 1999 offentligt på deres hjemmeside og i kampagner, men fordi der har været nogle lømler, der har misbrugt nummeret og lavet sms-fis med rådgivningslinjen, trak de nummeret tilbage. I stedet informerede de de relevante organisationer om tilbuddet, så døve skulle kontakte DDL for at få nummeret.

Hvorfor kender mange ikke til 1813?

På en eller anden måde er der mange, der har misset denne information, af grunde der ikke er blevet undersøgt.

Det kan muligvis skyldes, at man ikke ved, hvor man skal kigge på deaf.dk for at finde siden med disse informationer. Ved at kigge på DDL's hjemmeside (<http://deaf.dk/nyheder/sadan-sender-du-sms-til-akuttelefonen>), fandt jeg informationerne om muligheden for at sms'e akutlinjen på 1999, men oplysningerne om hvad det præcis kan bruges til, er meget sparsomme. Der har ellers været en stor kampagne i gang om 1813, primært målrettet hørende, med informationer om hvad rådgivningslinjen kan bruges til og hvornår. Manglen på ordenligt information til døve, har gjort dem usikre på, hvorvidt de kan sende en sms, eller om det kun skal være ved alvorlige akutte situationer, som navnet akut-telefonen antyder.

Hvad skal man skrive i sms'en?

Efter en snak med Lene Nørresø, forklarede hun, at det vil være lettest for personalet ved 1813 at hjælpe dig mest effektivt, hvis du oplyser følgende:

- Navn
- CPR nr
- Hvad er hovedproblemet/hvad fejler du?
- Evt. sygdomshistorie, hvis det er relevant

Dine sms-beskeder skal altid indledes med „akut“. Det efterfølges af et mellemrum og derefter din faktiske besked til akuttelefonen.

Hvad du helst ikke skal gøre - en lille historie:

En mand ringer ind til 1813 og begynder at fortælle om at han dagen forinden havde fået svære nyheder af vide i forbindelse med hans helbred, og fortsætter med at snakke om det, indtil sygeplejersken ved telefonen spørger hvad hovedproblemet er, siden hun frygter at det er i forbindelse med hans svære tilstand. Det viser sig blot, at han ikke har kunnet komme på toilettet i et døgn.

I dette tilfælde, hvor man ringer ind om noget, der egentlig ikke har en forbindelse til sygehistorien, kan det være godt at komme direkte til sagen og fortælle, hvorfor man ringer ind til 1813.

GRØNLAND

JULIE FABRICIUS FAUSTRUP

Det var en stor ære, da jeg skulle repræsentere DDU på DNUR-mødet, som foregik i Nuuk i Grønland sidste år.

Ikke alene skulle jeg opleve at mellem-lande i Kangerlussuaq (læs: en lille lufthavnsby lidt nord for Nuuk), hvor klokken stadig var stadig 9.30 efter 4 timers flyvning, jeg skulle også skifte over til en lille DASH-fly, med de to forreste sæderækker rettet mod hinanden, så

man kunne sidde overfor hinanden og derfor også snakke sammen. Luksus for døve. Oplevelsen af at lette „baglæns“ var tilmed en kuriøs oplevelse.

DNR-seminar

Indtil nu har DNR- og DNUR-mødet aldrig foregået i Grønland, da Grønland ikke er repræsenteret i DNR, men i september 2011 blev der oprettet en Døveforening i Grønland. Navnet lyder Kalaallit Tusilartut Kattuffiat, der dog har et mere forkortelsesvenligt navn: KTK.

DNR og DNUR's formål med besøget til Grønland var ikke kun at holde vores halvårige møder, men også at gennemføre et seminar for Grønlands døve. Med seminaret håber vi at kunne give ny energi, værktøj og inspiration til at opretholde

aktiviteten samt at vejlede dem i foreningsarbejdet, da det hele er ret nyt for grønlænderne, der ikke har haft en/et døveforening/landsforbund før. Seminaret indeholdt mange oplæg, bl.a. foreningsstruktur, aktiviteter og bestyrelsens ansvar og arbejdsopgaver. Jeg og DNUR's formand, finske Cecilia Hanhikoski, kom med en kort fremlæggelse om lederskab og teambuilding. Vi fortalte om, hvad lederrollen indebærer, og hvad der kræves for at være et godt team, da lederen ikke kan bære slæbet alene. Vi oplevede efter endt seminar, at deltagerne var blevet mere modige med at stå frem med deres fælles problemstillinger og havde fået en bedre forståelse for, hvad det vil sige at bestyre en forening.

Sundhedsministeren Agathe Fontain og Socialministeren Mimi Karlsen deltog i seminarets to dage til debat om døves vilkår henholdsvis indenfor sundhedsområdet (tolkning ved hospitaler samt lægebesøg

og døves trivsel generelt) samt socialområdet (tegnstolkning og bedre teknologi indenfor videotelefoni)

KTK's formand, Jakob Petrussen er hørende, hvilket kan virke lidt usædvanligt. Kendskabet til døveverdenen blev opnået ad andre veje. Han er nemlig gift med næstformanden Rita Petrussen, der er døv.

Skønt han ikke har været i døvemiljøet i ret mange år (6-7 år red.) og ikke me-

strer tegnsprog godt nok endnu til at kunne undvære mikrofonen under hans oplæg, så havde han en god forståelse for døves situation og trivsel i Grønland. Derfor mødte vi en utroligt engageret mand, som har sin bedste interesse i

at opnå fremgang indenfor døves vilkår.

Landet og Livet

Grønland er altså enorm! Størrelsen af øen kan angives således: afstanden fra det nordligste punkt til det sydligste svarer til afstanden fra Oslo til Nordafrika, og bredden af øen fra vest til øst er som fra Paris til Budapest.

Landskabet og klimaet er ret eksotisk for os, når man tænker på, at Grønland også hører til Norden. Hvilket tydeligvis kom til udtryk i Nuuk's samfund. Det var en blanded oplevelse, at man helt uden problemer kunne læse skilte, menukort samt opslagstavler i et fremmed land, for det hele står nemlig på dansk (og grønlandsk). Restauranter samt bistro-cafeer sælger typisk smørrebrød og sandwiches, noget der efterhånden er ærkedansk i mine øjne. Til en DNUR-repræsentants store glæde, er den internationale spise kebab-grillen + pizzeria, også at finde i Nuuk. Man kan købe nogle af de grønlandske tupilak + isbjørnekløer og betale med danske kroner.

At være døv i Grønland er ikke altid ret nemt, da der kun er cirka 50 døve spredt over

hele Grønland, hvor distancerne er som nævnt ovenfor, nærmest tilsvarende til afstandene mellem hovedstaderne i hele Europa. Der bor flest døve i Nuuk. Der har engang været flere, men størstedelen er flyttet til Danmark. Teknologien og den trådløse kommunikation, den vi i DNR/DNUR fremlagde som vores trumfkort for bedre samarbejde og kommunikation for døve rundt i landet, blev gjort til skamme. At abonnere eller surfe på trådløs netværk er ufatteligt dyrt. Hvilket vi erfarede, da vi så på hotellets computercafe-priser. De tilbød en stationær pc med tilsluttet internet, hvis hastighedsniveau er en 56k-modem værdig, til 100 kroner i timen. Du kunne også købe wifi-

INTERVIEW MED CHARLES

Navn: Charles Tønnesen
Alder: 25 år (1988)
Kommer fra: Maniitsoq (Sukkertoppen)
Været i DK?: Ja

Hvordan er det at være døv og ung i Grønland?

Som døv i Grønland er man ikke ret meget sammen med andre døve, da der kun er en anden døv i min by. Så jeg omgås mest med mine hørende venner, som jeg spiller fodbold med og går i byen med. Vi døve mødes jo kun en gang om året nu, men den gang i Sisimiut, hvor jeg gik i døveskole med mange andre, dyrkede jeg meget sport – hver dag, nærmest.

Hvad med nu? Er du med i nogle hørende klubber?

Det er lidt svært at spille i hørende klubber, når der ingen tolkemuligheder er.

Hvad drømmer du om at blive?

Fisker på en rejebåd. For min far arbejder der også, det er godt med videreføring af familietraditionen.

Din livret?

Fisk, rejer, krabber og hval. Eller alt fra havet.

KTK kan netop nu fejre et års fødselsdag. Hvad kunne du godt tænke dig at KTK arbejder for?

Jeg vil gerne støtte med at udvikle tegnsprogsundervisningen til døvblevne og hørende grønlandere. For mine venner og andre hørende har udvist interesse for det, men vi mangler undervisningsmaterialer, såsom CD'er o.l.

kode i receptionen til den selvsamme pris, eller også hvis du ville flutte dig, så kunne du få 24 timer for 300 kr. Prisen er så høj på grund af landets størrelse og det utilgængelige terræn, der besværliggør opsætning af telemaster, der kan forbinde hele Grønland. Benzin bliver brugt som energiforsyning, og hvis tanken er tom, genopfyldes den vha. helikoptere, hvilket fortæller lidt om, hvorfor det ikke er billigt bare ubegrænset at surfe og dermed bare skype løs – hvilket forsinker foreningsudviklingen en hel del.

På trods af at livet ikke er let, så er døve grønlandere stadig varme, storsmilende mennesker med masser af spændende historier, som de hellere end gerne ville dele med os.

Selvom Grønland er gjort kristen af Danmark, så har en del af grønlandernes tro stadig rødder i shamanismen, hvor de stadig har stor respekt for åndernes verden. Det gælder også for nogle unge, der blandt andet fortalte mig gribende historier om, hvordan åndebesættelser af mennesker havde fundet sted.

UNG i Grønland:

Der er kun 5-7 unge grønlandere i Grønland, derfor er ungdomslivet ikke altid let at håndtere, når man er døv og har adresse i Grønland. Derfor havde en stor

andel af grønlanderne været i Danmark i deres ungdomsår, enten i grundskoleforløbet, dengang døveskolen i byen Sisimiut endnu ikke var grundlagt, eller også satte de deres fod på Nyborgskolen eller Castberggård under en række kursusforløb.

Jeg forlader landet med et spirende håb om, at foreningslivet vil blomstre på trods af alle de materielle udfordringer. De har mange mærkesager, de skal kæmpe for.

Efter mit besøg fik Rita Petrussen, KTK's næstformand, markeret sig på FN's talerstol som den første døv, der fortalte om de ringe vilkår, Grønlands døve må leve under. ■

Mit første møde med det internationale døvesamfund skete i november 2007. Jeg deltog i VM i futsal i Sofia, Bulgarien, sammen med det danske døve kvindelandshold. Som 15-årig var det mit første møde med det internationale, og jeg blev overvældet over at se så mange døve samlet på et sted, og de kunne endda kommunikere gnidningsfrit med hinanden. Afstande betød ikke noget, og venskaber opstod på tværs af landegrænser.

Derfor var det mig en stor glæde, at jeg fik lov til at være den danske leder til den europæiske børnelejr i Holland. Det danske hold bestod af mig og to danske piger, der nu er bosat i Malmø. I uge 29 i juli tog vi ned til Stadskanaal i nærheden af Groningen. Lejrens tema var „teamwork“.

Vi fulgtes med det svenske hold fra Kastrop til Amsterdam, og ved ankomsten mødte vi de andre deltagere og ledere. Der var 14 lande med og 39 deltagere plus 14 ledere. Vi skulle køre med bussen i omkring tre timer, før vi ankom til stedet. DOC, Dutch Organization Committee, havde sørget for en fin ankomst,

hvor vi fik en rygsæk med diverse ting såsom vanddunk, informationsfolder, navneskilte og en lille fin hollandsk træsko-nøglering. Huset var rigtigt flot og havde en kæmpe stor græsplæne omme bagved, som vi flittigt anvendte.

Ugens formål var som nævnt teamwork, men der blev også lagt vægt på, at deltagerne skulle kende den hollandske kultur. Vi fik spist hollandsk mad, såsom kartoffelmos og yoghurtis, spillede hollandske lege og besøgte et hollandsk frilandsmuseum og så blandt andet, hvordan de traditionelle træsko blev lavet. Der var også en hel del fysiske aktiviteter og holdkonkurrence, hvor teamwork var på den primære dagsorden.

Vejret var med os hele ugen, det var næsten som om, at det foregik i de varme lande. Så var det forståeligt nok, at den lokale svømmehal blev brugt flittigt, og jeg tror, at flere af os nåede en personlig rekord i forhold til, hvor mange gange der blev hoppet ned i bassinet. Alle var rigtig glade for at svømme og blev gerne i bassinet længe.

I lejrens begyndelse observerede jeg, at deltagerne gerne sad sammen med landets repræsentative ledere og sin egne kammerater og talte det tegnsprog, de kendte. Men eftersom ugen gik, begyndte deltagerne at blande sig mere med de andre og talte mere internationalt. Deltagerne og lederne var gode til at forsøge sig frem og finde en fælles kommunikationsform. Det sjove var, at jeg

kunne se at kultur betød meget – i min aldersgruppe er det naturligt, at dem fra Sydeuropa oftere er sammen og det samme med dem fra Norden. Dette var også tilfældet på børnelejren, hvor der var et uundgæligt bånd mellem deltagerne fra de nordiske lande. Det der fik ledere og deltagerne til at melde sig er, at vi har en fælles identitetsfølelse og kan kommunikere og skabe venskaber på tværs af landene.

Tusinde tak for en god uge i Holland.

TIDLIGERE REDAKTØRER

Hilsen fra fortiden

Vi har hevet de støvede gamle versioner af Visualis frem og kigget på dem. Visualis har haft syv forskellige redaktører fra dets opstart med Kasper Bergmann som den første til nu med mig, Troels Madsen, som redaktør. Vi har bedt tre af de tidligere redaktører om at skrue tiden tilbage og fortælle om deres tid som redaktør. Hvordan det var dengang, og på hvilke måder det har bragt dem til der, hvor de er nu i dag. En lille hilsen til Visualis fra fortiden.

Nadia Hybel

Hvordan og hvorfor trådte du ind som redaktør for Visualis?

Redaktøren sagde op i utide, (jeg var skribent på det tidspunkt), så jeg blev af bestyrelsen spurgt, om jeg ville overtage redaktørposten. Det ville jeg gerne.

Hvordan oplevede du din tid som redaktør?

Som en interessant og positiv periode. Med mange spændende udfordringer.

Har din tid hos Visualis påvirket dig? Og hvordan?

Jeg fik en bedre forståelse af, hvordan et blad blev stykket sammen, og dét arbejde der ligger bag et blad. Det er ikke altid så lige til. Ofte oplevede jeg, at plan A endte med at blive plan B, fordi

artikler ikke kom til tiden eller noget andet. Det var processen, som jeg holdt meget af.

Hvad var det/den bedste blad/artikel, du lavede i din tid som redaktør?

Tror ikke jeg har en yndlingsartikel som sådan. For hvert blad bestod af spændende emner. Emner som Nyborgskolen, tolke-stoppet, DDU's Ghana projekt, osv. Men skal jeg fremhæve én artikel, som jeg har skrevet, så må det være „Vi skal ikke hvile på laurbærrene“ fra juni 2008

Hvad var dit bedste øjeblik som redaktør?

Jeg har haft mange gode øjeblikke, men det er nok de øjeblikke, hvor alle mere

eller mindre kom op af stolene, som da vi havde det store tolkestop i sommeren (juni udgaven) 2009, og da der opstod ballade på Nyborgskolen (juni udgaven) i 2008.

Hvad vil du skrive til Visualis nu, som en sidste farvel?

Jeg vil ikke mene, det er et farvel til Visualis, men snarere på gensyn. Det vi ser her, er en naturlig udvikling for Visualis, at den følger med tiden. Det ER et farvel til papir-udgaven, men ikke af Visualis som sådan. Dens ånd er der endnu. Visualis udvikler sig, og jeg håber den digitale udgave vil blive en stor succes.

PERIODE

2005
-
2007

Mette Bertelsen

NUMRE

10

Hvordan og hvorfor trådte du ind som redaktør for Visualis?

Jeg startede som skribent hos Visualis, dengang jeg var 16 år, det var da Alex Stensholm var redaktør for Visualis. Efter et par år som menig redaktionsskribent, avancerede jeg i 2002 til redaktør – det virkede helt naturligt, og fordi jeg havde lyst til at prøve at få bladet i hus. Jeg var redaktør frem til omkring 2005, tror jeg.

Hvordan oplevede du din tid som redaktør?

I starten var det et stort ansvar at løfte opgaven efter Alex, der var rigtig dygtig til at skabe en super fed stemning omkring redaktionen. Han kunne sørge for, at vi havde det rigtig sjovt på redaktionsmøderne. Vi var et super team af folk, der egentlig ikke kendte hinanden i forvejen. Men det kom vi hurtigt til. Gennem vores frivillige arbejde.

Har din tid hos Visualis påvirket dig? Og hvordan?

Min tid hos Visualis har resulteret i, at

jeg fik gjort mit netværk meget større. Jeg vil også sige, at min redaktørerfaring kom mig til gode, da jeg et par år senere blev redaktør for Døvebladet. Så min tid hos Visualis har været med til at forme min faglige profil og min bekendtskabskreds.

Hvad var det/den bedste blad/artikel, du lavede i din tid som redaktør?

Hvis jeg skal være helt ærlig, fortæber de enkelte numre og artikler sig i erindrings tåger, men een ting kan jeg huske meget klart: At en artikel, jeg fik skrevet, faktisk førte to mennesker sammen. Jeg havde åbenbart skrevet noget provokerende om ungdomsklubberne, og det fik to unge formænd til at fare i blækhuset. Og da de mødtes for at skrive et modsvar til Visualis, endte det med at de forelskede sig i hinanden. I dag er Palle og Elisa gift og har drengene Max og Teo.

Hvad var dit bedste øjeblik som redaktør?

Det jeg husker som de bedste øjeblikke

fra min tid hos Visualis, var det gode sammenhold, vi havde i Visualis-redaktionen. Vi havde virkelig en kæmpe fest, hver gang vi holdt redaktionsmøde – og vi fik mange skøre tanker og indfald, hvoraf nogle blev til artikler og andre blev til dejlige minder.

Hvad vil du skrive til Visualis nu, som et sidste farvel?

Det er egentlig vemodigt, at Visualis vælger at lukke og slukke for denne gang, men samtidig er det også rigtig sejt, at DDU på den måde signalerer, at de er klar til at sadle om og søsætte nye initiativer, der passer til tidsånden. I dag har vi sociale medier, der dækker vores nyhedsbehov indenfor døveverdenen, hvilket på mange måder har overflødiggjort det trykte medie. Men samtidig håber jeg, at der fortsat vil eksistere nichemedier indenfor døveverdenen, for vi skal også have de her super vel-skrevne, skarpe, sjove, reflekterende artikler om os og vores verden.

PERIODE

2011
-
2012

Mads Jonathan Pedersen

NUMRE

8

Hvordan og hvorfor trådte du ind som redaktør for Visualis?

Jeg var frivillig på DDU-kontoret og hjalp med forskellige administrative opgaver. På det tidspunkt var der et stillingsopslag, hvor Visualis søgte en ny redaktør, så jeg blev lidt nysgerrig og spurgte DDU's ungdomskonsulent, Janne Boye Niemelä, hvad stillingen indebar. Efter en tids overvejelse besluttede jeg at prøve noget nyt og sendte ansøgningen. Jeg så redaktørstillingen som en udfordring og en mulighed for at udfolde nye sider af mig selv, og det var en god start.

Hvordan oplevede du din tid som redaktør?

Jeg synes, det var en spændende tid som redaktør sammen med redaktionen og samarbejdspartnere udenfor redaktionen. Redaktionen var et godt hold, der diskuterede og fandt frem til temaer og artikler, der interesserede unge døve i Danmark. Jeg arbejdede sammen med fotografer omkring forsidedebillede, havde et samarbejde omkring layout, diskuterede forskellige emner med mange unge døve og fik opfordret

dem til at skrive en artikel til Visualis. Det var mange opgaver med forskellige kontakter, som skulle smelte sammen til et blad til sidst.

Har din tid hos Visualis påvirket dig? Og hvordan?

Visualis har været med til at give mig nye viden omkring det at være „leder“ / tovholder og redaktør samt det at indgå i et samarbejde med andre og få en indsigt i journalistik. Selvom jeg ikke beskæftiger mig med journalistik i dag, kan jeg alligevel bruge mine erfaringer fra Visualis ved forskellige lejligheder. Desuden har jeg i mit nye job fået en lille opgave med at skrive et nyhedsblad.

Hvad var det/den bedste blad/artikel, du lavede i din tid som redaktør?

Det er svært at nævne den bedste artikel eller blad, for jeg synes, at de er gode alle sammen og indeholder varierende emner! Men jeg synes, at artiklen om „Tabu omkring nøgenhed“ var en rigtig spændende artikel, fordi jeg i artiklen arbejdede meget på at beskrive nøgenhed på en måde, så at den kan betragtes

som en æstetisk del, samt at det var vigtigt ikke at blive misforstået.

Hvad var dit bedste øjeblik som redaktør?

Mine bedste øjeblikke var faktisk, at bladet blev trykt hver gang og udgivet! Det var det endelige resultat, jeg nåede sammen med redaktionen.

Hvad vil du skrive til Visualis nu, som et sidste farvel?

Det er trist, at Visualis stopper i bladversion, som jeg har siddet med i mine aftener i lænestolen med en kop varm te og læst. Men sådan som tingene udvikler sig, må der ske ændringer. Jeg ved ikke hvordan Visualis' fremtid ser ud, men det kunne da være, at Visualis udkommer som e-blad, som alle kan læse på smartphones eller iPad?

Jeg vil også sige tak til alle, der har været med til at samarbejde med mig i min tid som redaktør. Også tak til Visualis for, at jeg fik mulighed for at udvikle mig!

EDSU

CHRISTINA BIHL

EDSU er en arbejdsgruppe under EUDY (European Union of the Deaf Youth), som er et ungdomsforbund for hele Europa.

EUDY har tre arbejdsgrupper, som er DC (Developing Countries), Historie (EUDY's historie), og så EDSU. EDSU's formål er at forbedre alle unge europæiske døves vilkår under uddannelse.

EDSU har seks medlemmer, hvoraf tvillingeparret, Sofiya Kalinova og Atanas Kalinov, kommer fra Bulgarien. Thomas McWhinney kommer fra England. Pere Cantenys Gomez kommer fra Spanien. „Formanden“ for EDSU hedder Timo Rowies og kommer fra Belgien. Og så er der mig, som kommer fra Danmark.

EDSU blev officielt en arbejdsgruppe under EUDY i sommeren 2012 på EUDY's generalforsamling i Bosnien. Før det var vi en „fokus-gruppe“, og vi holdt møder i Bruxelles og København for at forbedre os til en fremlæggelse på EUDY's generalforsamling, hvor vi ville blive til en arbejdsgruppe og ikke længere blot være en fokus-gruppe.

Efter Bosnien har vi holdt møder i Gronningen i Holland, London og til november i Plovdiv i Bulgarien. Vi holdt møder i disse lande, fordi det er nemmere for os at holde møder i lande, hvor vi har mulighed for at bo gratis hos en af medlemmerne.

Vi betaler selv for udgifterne til rejserne og får intet honorar for vores arbejde – det hele er frivilligt. Det lykkes dog for nogle at få betalt deres rejser via forskellige fonde eller gennem deres ungdomsforbund, som nogle af dem også sidder i.

Lige nu er det hele stadig så nyt, så vi er i „indsamlings“-fasen, hvor vi prøver at skabe et overblik over hvilke europæiske lande der har en NAD

(National Associations of the Deaf), YNAD (Youth National Associations of the Deaf), NDSU (National Deaf Student Union), og så videre, og hvornår landenes skoler har sommerferie. Når vi har skaffet disse oplysninger, vil vi gerne lave en lille EDSU-håndbog med forskellige oplysninger, blandt andet om vores rettigheder under FN's Handicapkonvention og den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Vi får fat i disse oplysninger ved at lave et spørgeskema til folk.

Vi laver også lobbyarbejde, hvor vi sparrer med andre forskellige organisationer, primært EUDY, OBESSU (Organising Bureau of European School Student Unions) og så videre.

Vi kommer også til forskellige konferencer, seminarer og foredrag rundt i Europa og fortæller om os selv, og på den måde får

Europa kendskab til os og kan benytte vores hjælp.

Samtidigt er vi også i gang med at arrangere et seminar og en studysession til efteråret 2014.

Vi forsøger nu også at søge hos forskellige fonde, der kan dække vores udgifter til rejser, materialer og seminarer osv., for det hele vil blive mere effektivt, hvis vi har flere penge til rådighed.

Vores drøm er, at det ender med at alle unge døve studerende har de samme vilkår under uddannelse som hørende!

LEDERKURSUS

CHRISTIAN SONNE

I dagene fra søndag den 13. – 18. oktober afholdt DDU et lederkursus i Føns ved Middelfart på Vestfyn. I alt 15 inkl. frivillige deltog. Vi mødte op søndag aften til en omgang aftensmad og socialt samvær, før det hele startede mandag. På programmet havde vi bowling, førstehjælp, foredrag og overlevelsestur!

Malene Melander (sexolog), Lone Abildgård (psykolog), Anne Vikkelsø (jurist) og Søren Winkel (DDU's interessepolitiske konsulent) kom forbi i løbet af ugen og holdt hver et foredrag. Alle fik et godt og rigt udbytte af alle fire foredrag, og det blev ikke mindre bedre af, at deltagerne også kom ud på en overlevelsestur, hvor deres personlige grænser blev sat på prøve. De skulle gå en tur på ikke mindre end 18 km, lave bi-

vuak i mørket, blive vækket flere gange i løbet af natten for at gennemføre nogle øvelser og til sidst afslutte med en ekstrem oplevelse – „death jump“, som fik adrenalin til at piske rundt – også længe efter oplevelsen.

En hyggelig aften med bowling i Middelfart blev der også plads til.

Køkkenhjelperne, Nermina og Gopika, skal have en STOR tak for at have hjulpet ude i køkkenet med at lave mad og det hele, så vores „nye“ helte kunne få det nødvendige brændstof, så de kunne overleve ugen. De lavede lækker mad, som deltagerene nød godt af.

Der er intentioner om, at DDU arrangerer en overlevelsesweekend igen i 2014.

Ledergruppen: Serhat, Rania, Michala og Sarah.

Feedback fra et par af deltagerne:

„Overlevelsesturen var rigtig fed, og jeg lærte et par nye ting under turen, fx om hvordan man håndterer stressede situationer og det at samarbejde under pres. De testede godt nok min tålmodighed, især ved at afbryde min søvn flere gange om natten. Jeg forventede dog at få flere fysiske udfordringer og komme ud af min komfort-zone, for det gjorde jeg ikke af at gå flere kilometer. Det var ellers supergodt planlagt af instruktørerne, og jeg nød turen trods alt.“

„Det var en fed oplevelse – det at være uvidende omkring destination, selve vejen vi skulle, og hvor vi var nu – har været meget udfordrende. Det var

også en udfordring at skulle lave mad og bygge en bivouak, før vi kunne gå til ro. Da vi endelig gik til ro, blev vi vækket to gange. Den ene gang for at hamre et søm ned i en træstub, hvilket jeg var pænt irriteret over. Den anden gang for at besvare 16 sjove/åndssvage spørgsmål – det var egentlig ret morsomt. Jeg var positivt overrasket over, at jeg, trods 20 kilometers gang og få minutters søvn, kunne bruge mit hoved bare lidt. No doubt – thumbs up!“

Efterårslejren blev desværre aflyst pga. for få tilmeldinger, kun to havde tilmeldt sig. Det var planen, at gruppen på efterårslejren skulle bo samme sted som ledergruppen og få et par sjove oplevelser sammen til Stjerneløbet. Arbejdsgruppen arbejder på at arrangere et par weekender for børn og unge i 2014, og vi håber, at det kan tillokke flere børn og unge. Vi arrangerer også en efterårslejr igen og håber, det bliver gennemført.

KLUBSIDE ABSALON

KLUBFAKTA

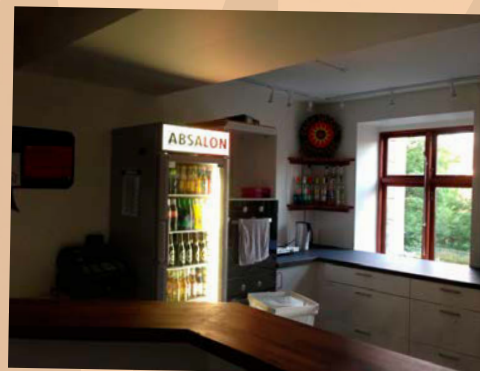
Navn: Absalon
Lokalitet: København & Sjælland
Hjemmeside: www.abs17.dk
Medlemstal: 68
Antal Aktiviteter indtil nu (2013): 25

ABSALONS NYE KLÆDER

Nye tider

2013 har virkelig været et specielt år for Absalon. Absalon er blevet næsten genfødt i form af nye rammer, og nu vil personalet og klubrådet arbejde på, at klubben også bliver genfødt indholdsmæssigt.

Der skal fra Absalon lyde en stor tak til medlemmerne for deres tålmodighed ifm. lokalerne, der ikke altid har været lige præsentable. Men resultatet, synes vi selv, har været værd at vente på. Det er blevet til nogle rigtig dejlige lokaler.

Bestyrelsen

Bestyrelsen har i 2013 været i en tæt og meget givtig dialog med Københavns Kommune. I 2011 fik Absalon godkendt nye og langt mere tids-

svarende vedtægter for den selvejende institution, som vi er. Dette arbejde har stået på i næsten syv år. Næste skridt har så været at få forhandlet en ny driftsoverenskomst for vores institution på plads. Dette arbejde har stået på siden 2011, og i skrivende stund er vi kommet så langt, at anden version af et udkast foreligger, som bestyrelsen snarest skal tage stilling til.

Med Københavns Kommune som tæt samarbejdspartner, er der også kommet nye retningslinjer for optagelse som medlem i klubben. Her er det fremover Københavns Kommune, der står for visitationsarbejdet.

Klubrådet

På årsmødet blev der valgt seks personer til klubrådet, selv om vores retningslinjer siger vi helst skal være otte, fordelt ligeligt på køn. Der blev valgt fire piger og to drenge. Mens dette skrives, har vi fundet endnu en dreng, og mangler dermed kun en dreng for at være fuldtallige.

Forårets aktiviteter – 2013

Klubben har i juni afviklet den traditionsrige sommertur med en tur til Copenhagen Cable Park CCP, en rigtig god

dag. Vi markerede senere sommerferiens start, først med en reception ifm. indvielse af vores nye lokaler og senere samme dag med en grillaften.

Vi forsøgte at gennemføre lektiecafe om mandagen, men tilstrømningen til disse har været yderst beskedent, og derfor må vi i forbindelse med næste forår gentænke lektiecafeens koncept, åbningstid og aktivitetsniveau.

Efterårets aktiviteter – 2013

Mens dette skrives, har klubrådet haft travlt. De har haft ansvaret for afholdelsen af temafest i klubben. Derudover har de deltaget i DDU's konference i samme weekend. Af andre aktiviteter har vi en fast tradition med J-dag. Aktiviteter med stor opbakning.

Lige nu er vi i gang med planlægningen af den første fælles julefrokost i SAU samarbejdet, hvor Gentleman Finest og Absalon er „værter“.

Visualis

Det er helt underligt, at denne artikel ikke bare er den sidste, vi skal skrive, men at det er det sidste blad, der overhovedet udgives på tryk. Men vi er på vej mod mere moderne tider, og brugen af elektroniske medier vinder frem. Det bliver spændende at se, hvilket alternativ der kommer til Visualis.

KLUBFAKTA
 Navn: Gentlemen's Finest
 Lokaltet: København
 Hjemmeside: www.gentlemens-finest.dk
 Medlemstal: 57
 Antal Aktiviteter indtil nu (2013): 16
 Øvrig?: Kun adgang for mænd!

Vi er i Gentlemen's Finest kede af at høre, at DDU har valgt at stoppe den fysiske produktion af Visualis. Vi håber at Visualis en dag kommer tilbage på en eller anden måde, for bladet har nemlig stor betydning for ungdomsforeningerne, inklusive os selv.

Fællesfoto – Foreningens seneste milepæl

Gentlemen's Finest har nu nået endnu en vigtig milepæl; Det allerførste fællesfoto!

42 medlemmer (ud af 54) troppede velklædte op i Gunnar Nu-salen i Idrættens Hus i Brøndby, hvor Tomas Kold tog sig af fotograferingen. Fotografiet er fremkaldt og ses herunder.

Generalforsamling

Vi har generalforsamling d. 1. februar 2014, hvor vi håber at se mange af vores medlemmer. Læs mere på hjemmesiden, når vi nærmer os datoen.

2013

KLUBFAKTA
 Navn: Lady Like
 Lokaltet: København
 Hjemmeside: ladylike1205.dk
 Medlemstal: 45
 Antal Aktiviteter indtil nu (2013): 8
 Øvrig?: Medlemskab af Lady Like? Mail til Ladylike1205@gmail.com

I marts 2013 var der generalforsamling i LadyLike, og en ny bestyrelse blev fundet.

LadyLike har fået en ny bestyrelse på seks personer. På generalforsamlingen blev det vedtaget, at bestyrelsen skulle udvides fra fire personer til seks personer. Den nye bestyrelse består af Britt Nohr (kasserer) Emilie Molly Andreasen (suppleant, tidligere forkvinde), Line Bisgaard (forkvinde), Michala Christensen (bestyrelsesmedlem), Michelle Barløse (bestyrelsesmedlem) og Sarah Lind (bestyrelsesmedlem, tidligere suppleant).

Vi vil gerne takke Viktoria Scheel (tidligere kasserer) og Astrid From (tidligere bestyrelsesmedlem) for jeres arbejde i den gamle bestyrelse.

Foreningen har også fået et nyt navn (næsten); før hed vi Lady Like, men nu er de to ord slået sammen til et ord: LadyLike.

I september 2013 fik LadyLike også et nyt logo, som passer til det nye navn „LadyLike“. Logoet blev fundet via en konkurrence for alle.

Det har været et udfordrende år for den tidligere bestyrelse, da LadyLike-barnet skulle babysittes, fodres og opdrages i dets første år efter den stiftende generalforsamling d. 12. maj 2012. De har lavet en hjemmeside, oprettet en bankkonto og fået klubben ope at køre. Den nye bestyrelse har overtaget det et og 1/2-årige barn, barnet havde 1 års fødselsdag d. 12. maj 2013. Det blev fejret med kage, underholdningslege og hygge for medlemmerne.

Bestyrelsen glæder sig til at opflaske og opdrage LadyLike-barnet i hendes andet år, mon barnet kan begynde at gå, opføre sig pænt, og mon alle vores medlemmer vil passe godt på barnet? Det må tiden vise.

LadyLike-bestyrelsen har nye og spændende arrangementer i ærmet, du kan følge med på vores hjemmeside: www.ladylike1205.dk.

Hvis du er kvinde og mellem 18-40 år gammel, er du velkommen til at være medlem hos os. Det er ligegyldigt, hvor du bor i Danmark. Hvis du vil være medlem, er du velkommen til at sende os en mail: ladylike1205@gmail.com.

Vi glæder os til at hilse på dig.

**Vi siger nu farvel
for denne gang.**

**Vi håber I har nydt
Visualis.**